Politechnika Warszawska

Wprowadzenie do sztucznej inteligencji Ćwiczenie 1

Zaimplementować metodę gradientu prostego dla funkcji jednej zmiennej. Zbadać działanie metody w zależności od parametrów wejściowych: - punkt startowy - współczynnika uczenia

Przemysław Krasnodębski

Link do repozytorium: WSI-21Z/Cwiczenie 1 at master · p-krasnodebski/WSI-21Z (github.com)

W celu realizacji zadania przyjęto algorytm:

$$x_k = x_0$$

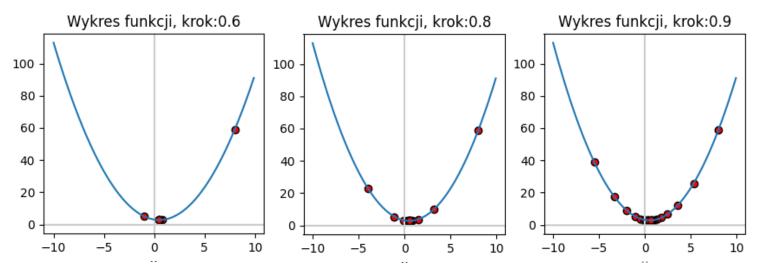
while! stop
 $x_{k+1} = x_k - \beta \cdot f'(x_k)$

gdzie: $> \beta$ - współczynnik uczenia się algorytmu

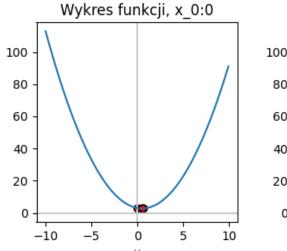
 $>f'(x_k)$ - pochodna funkcji w danym punkcie(ogólnie gradient funkcji)

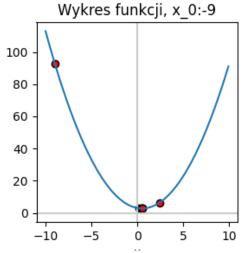
> warunek stopu sprowadza się do ograniczenia maksymalną liczbą iteracji lub dokładnością precyzji wyznaczania kolejnych punktów minimów lokalnych

Wyniki eksperymentów dla funkcji: $x^2 - x + 3$

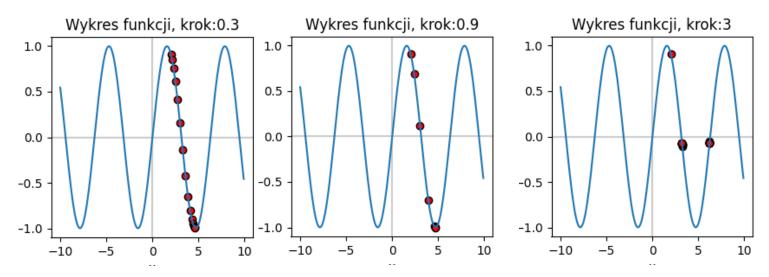
Wykresy otrzymane dla punktu początkowego równego 2 i różnych kroków.

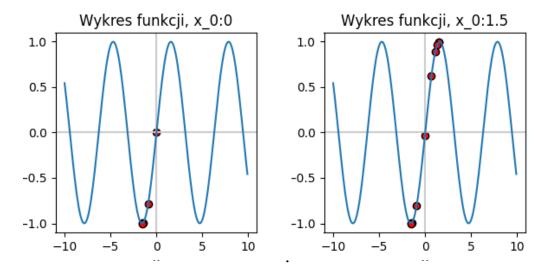

Wykresy otrzymane dla kroku równego 0.6 oraz różnych punktów początkowych.

Wyniki eksperymentów dla funkcji: sin(x)

Wykresy otrzymane dla punktu początkowego równego 2 i różnych kroków.

Wykresy otrzymane dla kroku równego 0.9 i różnych punktów początkowych.

Kropki na wykresach symbolizują punkty wyznaczane przez algorytm.

Wnioski

Algorytm z poprawnie zdefiniowanymi parametrami skutecznie rozwiązuje problem optymalizacji znalezienia minimum lokalnego funkcji.

Dzięki wykorzystaniu pochodnej (gradientu) funkcji uzyskujemy informacje o kierunku najszybszego wzrostu funkcji i wyznaczamy przeciwny kierunek poszukiwań kolejnych punktów.

Dobór wielkości kroku nie jest zadaniem trywialnym, gdyż błędnie dobrane wartości wpływają na wzrost liczby iteracji niezbędnych do wyznaczenia rozwiązania. W przypadku zbyt dużej wartość kroku rozwiązanie może się nawet rozbiegać.